

Pension, og endelig har man ment i nogen Grad at kunne udjævne Forskellen mellem Godtgørelsessystemet indenfor de 2 Omraader.

Efter de af Kommissionen stillede Forslag, henholdsvis til nærværende Lov og til Loven for København og Frederiksberg, vil der herefter fremtidig være følgende Lønningsklasser:

Udenfor København og Frederiksberg:		I København og Frederiksberg:	
1. Lønkl. 7800 — 2 × 600 — 9000		1. Lønkl. 8400 — 2 × 600 — 9600	
2. — 4740 — 7 × 480 — 8100		2. — 5340 — 7 × 480 — 8700	
3. — 4140 — 4 × 360		3. — 4740 — 4 × 360	
	+ 4 × 480 — 7500		+ 4 × 480 — 8100
4. — 3780 — 3 × 360 — 4860		4. — 4020 — 3 × 360 — 5100	

Som det vil ses, ligger Hovedstadslønningerne efter dette Forslag for Kaldskapellanernes Vedkommende 240 Kr. og for de andre Lønninger paa alle Løntrin 600 Kr. over Lønningerne udenfor Hovedstaden. 3. og 4. Lønningsklasse betragtes som Bundklasser, hvortil Tjenestealder kan medtages, medens 1. og 2. Lønningsklasse betragtes som Avancementsstillinger.

Kommissionen har i begge de udarbejdede Lovforslag foreslaaet et bestemt Antal Embeder placeret i hver af de 2 øverste Lønningsklasser, mens Tallet af Embeder i 3. og 4. Klasse ikke er fikseret. Det vil imidlertid være mindre heldigt, at selve Loven maa ændres, dersom man paa et vist Tidspunkt efter Forholdenes Udvikling skønner det rigtigt at ændre Tallet paa Stillinger i 1. og 2. Klasse. For Stats-tjenestens Vedkommende kan saadanne Forskydninger foretages ved de aarlige Normeringslove, der desuden indeholder Bestemmelser om Dispensationer, Anciennitetsfastsættelse o. s. v. for enkelte Tjenestemænd. En saadan Normeringslov har man hidtil ikke haft for Folkekirkeens (eller Folkeskolens) Vedkommende, hvorfor Særbestemmelser for enkelte Præster og Lærere har været optaget paa Tekstanmærkning til Finansloven eller Tillægsbevillingsloven. Kommissionen henstiller, om det ikke vilde være praktisk fremtidig at lade Normeringsloven indeholde et Afsnit for Folkekirken (og et Afsnit for Folkeskolen).

I den foreslaaede ny § 13 har Kommissionen — i Lighed med, hvad der gjaldt efter Loven af 1922 og 1927 — foreslaaet givet en begrænset Adgang for Ministeren til, naar en Menighed for at beholde sin Præst, der allerede i lang Tid har været i dette Embede, men af økonomiske Grunde mener at maatte søge bort, at tillade, at dette Embede for den paagældende Præsts Funktionstid rykkes op i den højere Lønningsklasse (fra 3. til 2. Klasse).

Der har ogsaa i Kommissionen været fremsat Ønske om, at der i Loven blev optaget en Bestemmelse, der muliggjorde, at en Præst kunde flyttes til et lavere lønnet Embede uden derved at faa sin økonomiske Stilling forringet. En saadan Regel skulde i givet Tilfælde muliggøre, at en Menighed kunde faa sit Ønske opfyldt om at knytte en bestemt Præst til sig, og det kunde i andre Tilfælde gøre det muligt for en ældre Præst at flytte til et mindre besværligt Embede. Kommissionen har dog ikke ment at kunne stille Forslag om Optagelse af en saadan almindelig Regel, der vilde bryde Systemet og praktisk set medføre, at Klassificeringen fulgte Præsten og ikke Embedet. Skulde der forekomme Enkelttilfælde, der kunde begrunde en Særordning, vil en saadan kunne hjemles ved en Tekstanmærkning paa Finansloven eller ved Normeringsloven, jfr. Bemærkningerne foran om Anvendelsen af denne Lov.